

BUNUL ECONOM

ABONAMENTE:

Pe an 4 coroane (2 fl.); jumătate an 2 cor. (1 fl.)
Pentru România 15 franci.

PROPRIETATEA

„Reuniunii economice în Orăștie“
Apare în fiecare Sâmbătă

INSERTIUNI:

se socotesc după tarifă, cu prețuri moderate
Abonamentele și inserțiunile se plătesc înainte.

De ce are țeara lipsă?

În foaia aceasta stăruim des asupra ideii, că astăzi dacă e să ținem pas cu lumea, trebuie să ne deschidem ochii în patru și să ne ațintim privirile mai ales și mai ales asupra terenelor economice de tot felul, nisuindu-ne a ne întări pe aceste terene, a înainta prin ele în bunăstare, căci prin ea înaintăm și în neatârnavă față de mari și mici!

Și că pentru bun lucru stăruim, ne dovedește și mișcarea economică pe care guvernul român o face pentru spriginirea și lățirea meseriilor, un ram economic bănos, între fiii țerii sale, mișcare despre care vorbirăm pe larg în numărul trecut.

Acum ne vine chiar la vreme glasul unei foi ungurești din Pesta, frunțășă printre foile maghiare, glasul lui „Bud. Hirlap“ dela 30 August, care în fruntea numărului său vorbește tot pentru ideile pentru care stăruim și noi repețit.

Ziarul maghiar face o privire asupra vieții oamenilor din această țeară, și rămâne foarte îngrijat de prăpastia spre care se împing aci sufletele și caracterele celor mai mulți cetățeni, anume spre prăpastia corupției, a stricăciunii, a putrejunii sufletești, căci la noi, ca ne-aiurea, se cresc oameni cu caractere slabe, suflete perdue, șovăelnice, a căror virtute stă numai în a se linguși cum pot pe lângă cei mai mari, ca prin asta să ajungă a avea și ei un codru de pâne! La alegerile de deputați toți sunt corteși ordinari pentru cei poștiți de sus, și în toate zilele fac totul, ori de cred ei că e lucru bun ce fac, ori de nu, numai să placă mai marilor, ca prin asta să câștige ceva.

Măcarcă așa nu mai merge. Să va scufunda țeara în o curată groapă de zmoală, de n'o să mai vezi în ea bărbați cu fețe curate și mândri, ci

numai caractere de slugoi flămânzi. De aceea numitul ziar încheie privirile și gândirile sale, cu următoarele apostrofări la adresa conducătorilor țerii:

„... Statul să-și repareze marile întrelăsări, și în loc de politică de alegeri, (că adevărat cum se ieși cu mai mulți deputați partizani în dietă), să se apuce să facă politică economică; să nu crească inteligența națiunii numai pentru slujba de corteși, pe cheltuiala țerii, ci să o îndrume spre terenurile muncii economice celei roditoare! Și să meargă însuși statul cu pilda înainte, să înriurească, să creeze el însuși, să facă investiții economice mari, folositoare, să pregătească terenul pentru muncă, și să vestească în lung și în lat, că guvernul nu mai are lipsă de o oaste de corteși, nici de vânători după slujbe, ci are lipsă de puteri lucrătoare, creatoare. Chemarea statului e, a conduce, a dirigia și a disciplina aceste puteri. Putea să facă asta îndată după 1875, dar' dacă n'a făcut-o, facă-o acum... Statul tocmai așa trebuie să-și crească industrieși buni, precum își crește soldați, profesori, medici și advocați!“ Etc.

Așa vorbește numita foaie.

Înțelegem oare și noi Românii rostul graiului ei? Înțelegem noi rostul timpului însuși, care vorbește prin graiul alor astfel de guri?

În toate țerile vedem făcându-se mari sforțări pentru dezvoltarea puterilor economice a popoarelor, ba par'că răsboaiele viitorului nici nu vor mai decurge sub bubuitul tunurilor, cât mai vârtos vor fi răsboaie pe terenul economic! Cine va ști mai bine lucra, mai bine cruța și aduna, acela va fi biruitor față de cel târziu sau leneș, sau nepriceput, sau neluminat!

Eată că toți și toate stăruesc pentru ideile economice, pe care și noi le propovăduim cu foc, — să înțelegem deci și noi glasul timpului și să pornim lucrările noastre economice pe căi tot mai luminate, ca să prindem

puteri prin ele, căci atunci putere mare vom avea și pe alte terene, pe cari astăzi sărăcia nu ne prea lasă să ne avântăm cu destulă neatârnavă.

Frate cetitor român! Cuvântul de ordine al tău să fie: *Nici o zi să nu treacă fără a fi cruțat ceva*, câtuși de cât. Azi un pic, mâine un pic, poimâine vei avea multcel, și îți va crește curajul și fericirea! Ajute-ne D-zeu la toți!

Instrucția agricolă a sătencei.

„Gazeta Sătencei“ și pe urma ei și alte gazete din România au arătat că pe ce cale este a se îndruma creșterea femeii dela sate. Fiindcă și și sătencele din Ardeal, Bănat etc. au trebuință de o asemenea creștere, dăm și noi pe înțelesul poporului, cerințele creșterii, după numita foaie:

Cu plăcere vedem, că din toate părțile se ridică glasuri pentru instrucția (învățătura) agricolă a sătencei noastre. Era drept și vreme ca să ne îngrijim de ceea-ce formează temeiul vieții noastre materiale (în privința averii), dela care atârna toate.

Ne întrebăm însă dacă se are îndeajuns în vedere instrucția trebuitoare sătencei, spre a face dintr'însa o bună gospodină (gâzdoaică) și tavarêșe a unui sătencean model (cum se cade).

Lăsând țeranca în deprinderile ei vechi, în neștiința unei gospodării și a muncii temeinice, n'am făcut nimic. Francezul zice: »Ceea-ce vrea femeia, vrea și Dumnezeu«. Zicătoare foarte adevărată. O femeie cuminte, gospodină, harnică și îndemânatecă la muncă, nu va trăi cu un bărbat ticălos, ori va face din el om de treabă, ori îl va lăsa.

Sunt sate mai ales pe la munte, unde bărbatul pleacă la lucru în pădure, ear' femeia la cărcimă, ori umblă prin vecini, cu clevețe și minciuni. La ea în casă domnește golăciunea, necu-

rătenia și sărăcia. Aceste rele pot fi îndreptate numai prin o creștere înțeleaptă dată fetelor în școală.

În toate țările civilizate (înaintate în cultură), până și în Suedia și Norveghia se caută a se da o creștere folositoare fetelor dela țară.

A ști ceti, scrie și lucra cusături și împletituri e ceva, dar' nu-i de ajuns. Ingrigirea galițelor, a lăptăriei, a albiturilor, a socotelilor în economie, îngrijirea grădinăriei, precum și gătitul unor mâncări simple, dar' sănătoase, trebuie să le știe cât mai bine ori-ce gospodină. Mai mult, țărancă noastră e foarte migăloasă și nepricepută în felul de a munci. Pentru a face un borș și o mălăgă perde ceasuri întregi. E de mare folos a o deprinde ca în puțin timp să facă mai mare ispravă. Trebuie să se dovedească fetelor mici, că bunăstare nu-i un noroc venit din senin, ci-l are acela care știe să muncească.

Trebuie sădit în țărancă simțământul iubirii de curat și frumos. Să se țină mândră de a avea casa curată și îmbrăcată din munca mânilor ei; să aibă o grădină îmbelșugată și o curte plină de galițe.

A sădi în sătence asemenea năzuințe trebuie să fie grija de căpetenie a învățătoarelor; cetitul și scrisul, când femeia e năpădită de sărăcie, aproape se uită după-ce ies fetele din școală, dar' simțămintele bune, cunoștințele folositoare, trăiesc și împedecă de a nu se uita nici cetitul nici scrisul.

FOIȚĂ

INDURARE

— NOVELĂ —

(Urmare)

— Ce e, mă primar?

— Sărut mâna, domnule sub-prefect! am venit să vă spun ceva.

— Ei, ce e? Vino încoa!

Primarul, cu căciula în mână, ridică scările, trecând pe lângă elev; se apropie de sub-prefect și îi șopti:

— Locuitorii încep să facă gură, domnule sub-prefect. Crâșma e plină de oameni. S'au sfătuit să se împotrivescă la măsurătoarea de mâne. Tot satu o să fie la fața locului. O să se împotrivescă la mutarea hotarului. Am venit să vă spun ca să nu se întempele ceva. Șerban a dat vorbă în tot satu, să nu se lase nici morți.

Trebuie să se arete țărancii că dela densa atârnă bunăstarea familiei. Când bărbatul va ști că venind acasă va găsi o casă curată și frumoasă, o mâncare bună, copiii îngrijiți și pe femeie un sfetnic neobosit spre a-l povățui în nedumeririle lui, atunci greu se va mai abate pe la cârcimă.

De aceea credem că-i o trebuință grabnică să se iee în deaproape cercetare învățătura ce e a se da femeii dela sate spre a se îndruma pe o cale mai înțeleaptă...

Femeia poate înfuri în bine și în rău asupra bărbatului; densa poate fi comoara casei; deci să căutăm ce-i de făcut ca să fie așa.

Poporul românesc.

Poporul românesc în toate țările unde locuște are traiu simplu și se îndestulează cu puțin. El trăește mai cu samă din lucrul câmpului și creșterea vitelor, aceste două ocupațiuni îi sunt mai dragi.

Dragostea pentru ele e născută în firea lui, a adus-o cu sine în Dacia; căci și vechii Romani cu acestea se ocupau mai cu plăcere și Dacii tot asemenea.

Românului i-e drag codrul cu frunza verde; i-e drag câmpul cu flori și cu spice aurii.

Inima i-se umple de bucurie la

— Așa!... răspunse sub-prefectul. Așteaptă aci! Sub-prefectul intra repede în casă și după câteva minute eși din nou.

— Uite, mă primar; să dai scrișoarea asta călărașului care a venit cu mine, să o ducă la sub-prefectură. Să plece numai decât... să o dea în mâna domnului căpitan. Haide... pleacă repede... Ai înțeles?

— Am înțeles, sărut mâna domnule sub-prefect! Primarul pleca spre capătul ceardacului.

— He! mă primar, ia vino încoa să-ți mai spun ceva!

La doi pași de elev, sub-prefectul șoptește primarului:

— Ia vezi de Marița aceea... știi!

— Am înțeles, domnule sub-prefect!...

Primarul dispărură ca o nălucă pe poartă, ear' sub-prefectul intra vesel și

șosirea primăverii. Atunci vine vremea să iasă afară la câmp cu plugul și cu sapa, mai târziu cu coasa și cu secerea în mână, ca să-și lucreze țărânele și să mai dea uitării nevoile și necazurile. Li sunt dragi vitele sale, cari îi dau hrană și-l ajută la munca câmpului.

Alte ocupațiuni nu-i prea plac, cu deosebire n'are aplicare pentru meserii și negustorie, ceea-ce nu e bine, pentru-că meseriile și negustoria aduc bună stare și mult bine popoarelor.

Românul e din firea sa statornic, greu de înduplecat și răbduriu. În urma acestor însușiri, el scoate la capăt, isprăvește ori-ce lucru, dacă s'a apucat odată de el; trece peste ori-ce greutate, și trece să fie mari de tot pedecile cari să-l facă a-și perde răbdarea.

În urma statorniciei sale, Românul ține mult și cu tărie la limba sa, la port, la datine și obiceiuri și la sfânta sa lege. El este păstrător de toate cele-ce a moștenit dela bătrâni și cinsteste bătrânețele.

El nu se încrede ușor în minciuni, numai dacă se încredințează pe deplin că-i vrea cineva binele, atunci se încrede chiar orbește.

Românul e răbduriu la lucru, e lucrător, dar' nu e destul de harnic.

Românul e așezat la fire, cumpetat și cu socoteală; cumpetat la vorbă, la fapte; toate lucrurile le face cu chibzuială și rar își perde cumpetul, nici în primejdie, nici la veselie.

sgomotos în casă. Nu spuse nici o vorbă de cele-ce aflase dela primar, ca să nu strice cheful petrecerii.

Elevul auzind toate acestea, credea că visează un vis urit. Li venia să cadă de amețală. Se coborî repede de pe scara ceardacului și-o porni prin ogradă, fără să știe ce face, unde să duce..

Era târziu de tot. În vale satu zăcea ca un om îngropat de viu. Cuconu Ieni cu fruntea încrețită de grije să gătea de culcare. Inginerul, căzut pe canapeaua din salon, să lăsa mola-tec pe brațele jupănesei Linei, care se chinuia să-l desbrace; ear' sub-prefectul, deschizând ușa odăii lui de culcare exclama vesel: Ah!! aștepti de mult, fă Marițo?... Va să zică tot nu te-ai măritat?...

— Da ajutorul meu unde-i, în-

El are inima bună și este milos față de sêraci și e iubitor de oaspeți.

Binele ce i-l face cineva nu-l uită nici-odată și dacă poate îl rêsplătește cu bine, dar' ține minte și rêul. Adevsea iartă și nedreptățile ce i-s'au făcut.

El e deștept la fire și înțelept; aceasta o poți vedea pe fața lui senină și deșteaptă și ne-o arată frumoasele sale poesii populare, povești și proverbe.

Infățișarea lui e plăcută și atrăgătoare. Are porturi frumoase, cu deosebire femeile.

Ori-cum ar fi, plugar, cioban, plutăș călător, îți va plăcea frumoasa lui statură.

Așa e Românul, așa l-a lăsat sê fie Dumnezeu

(„Albina“)

Moldovan.

Găinile Brahma.

Intre soiurile cele mai alese de găini se numără și soiul găinilor *Brahma*. Ca și găinile *Plymouth Rox* și *Langshane*, găinile Brahma au și ele multe însușiri prețioase, prin cari se fac vrednice de luarea aminte a tuturor.

Găinile Brahma sunt mai mari și mai ouătoare decât *Plymouth Rox* și *Langshanele*.

Ele sunt de două feluri: Brahmele de culoare deschisă și Brahmele de culoare închisă.

Cele de culoare deschisă au pene de tot albe, afară de grumazi, aripi și

trebă inginerul, mângâind brațele jupânesei Lina.

— Ce fel de copil, zicea jupâneasa; închipuește-ți domnule inginer, că n'a voit sê vie sê se culce în casă. L'am chemat de vre-o trei ori și mi-a spus că vrea sê se culce în fênu din podu grajdului.

— Ei, treaba lui!

* * *

A doua zi de cu noapte, tot satu era în picioare. Lumea sê strinsese în fața casei lui moș Șerban, ca la primărie. Soarele incepea sê se ivească de după deal, când Alexa și Ghergina din satul vecin intrau repede pe poarta satului. Sê opriră la moș Ștefan acasă, și de acolo plecară cu toții la moș Șerban. Ei venise înadins ca sê dea de veste că azi o sê vie aici soldați dela sub-prefectură.

coadă, pe cari sunt acoperite cu pene arginții-pestrițe.

Brahmele de culoare închisă au pene de culoare neagră, afară de grumazi, aripi și coadă, pe cari sunt acoperite cu pene albe.

Și unele și altele ouă dela 150 până la 240 ouă pe an. Carnea lor e foarte gustoasă.

Bine nutrite se îngrășe ușor. Coșoii în vîrstă de 5 luni cântăresc 3—4 chilogr.; ear' deplin crescuți au o greutate și până la 7 chilogr., greutate la care alte soiuri de găini nu ajung.

O singură scădere au aceste găini, dacă scădere o putem numi, anume: greoaie și molatice fiind, ele nu-și caută bucuros hrana, ci așteaptă sê li-se dea mai mult de a gata. De aceea sunt potrivite pentru economiile, unde nu se cruță hrana galițelor, și mai ales la orașe, unde găinilor se dă hrană tot din mână.

De altfel este știut, că dacă îi dai animalului, și el îți dă. În schimbul unei hrane mai îmbelșugate, vaca, rîmătorul, găina ș. a. ne rêsplătesc cu lapte, unsoare, carne și ouă dia belșug.

Pe prispa casei.

Doi vite, în loc de patru.

— Cum se face vere George, că d-ta cu 2 vite faci arătură gospodă-

Pe fețele tuturor vedeai o neliniște și o hotărîre îngrijitoare. În mijlocul acelei neliniști, vedeai la fiecare moment isbucnind câte un nou vorbăreț, și din cei mai voinici, îndemnând lumea sê-și apere dreptul ei. Până și moș Ștefan, om blajin, începù sê se întărite.

— Sê vie! dacă le dă mâna, striga el, învîrtind în aer un țâpoi. Nu ni e frică! Noi suntem aici în casa și pe pământul nostru!

Soarele era la prânzul cel mare, ear' pe coasta dealului, inginerul, sub-prefectul, cu fețele buhabe de petrecerea de cu sară, mergeau încet spre imașu satului. Cuconu Ieni, mergea înaintea lor, sucindu-și nervos barba și mustățile. Elevul, cu un ghiozdan cu hârtie de desemn la subțioară, pășea tăcut și neliniștit în urma inginerului.

În urma lor se țineau doi călărași,

rească, și eu cu 4 numai cât sgăriu pământul? Și doar' o mulțime de nutreț am stricat cu ele astă iarnă?

— Așa e vere, dar' a mai trebuit ceva pe lângă hrană.

— Păi, apă le dam de 2 ori pe zi.

— Nu e vorba de apă.

— Dar' de ce, vere Vasile?

— Dacă le-ai fi dat ceva uruială muiată în saramură, dacă le-ai fi țesălat de 2 ori pe zi, în sfîrșit dacă drobul de sare nu le ar fi lipsit din esle, ai fi făcut acum arătură sdravănă.

— Nici că m'am gândit la așa ceva! deși n'ar fi o treabă mare. Poate o fi altă pricină, vere Vasile?

— Nimic, decât ce-ți grăiiu. Eu am făcut altceva fiindcă n'aveam fên ca d-ta, ci numai paie și hluji. Am făcut saramură într'o puțină și înainte de-a o da la vite, stropiam cu saramură paiele ori hluji; apoi le dam și par'că le bătea vîntul, așa le mâncau; ear' bețile de hluji rêmase, nu le-am svîrlit la rîpă, ci le-am strîns și le-am tăiat pe un tăetor mărunți, cubarda, și așa, tocați îi pun în saramură, cu ceva fên tocat și puțină uruială; apoi le dau și mîncă pe întrecute. Dar' vita nu se îngrășă numai cu mîncarea, ea are nevoie și de curățenie. În fie-ce zi iarna, ele trebuiesc țesălate și periate de 2 ori; ear' acum cel puțin odată pe zi. Așa că vîzînd cu ochii, boii mei au prins la carne și putere; acum ar și mai

primarul, vătăjeii comunei și argații dela curte, aducînd un car cu țaruși.

Pe măsura ce grupul acesta înainta, se vedeau despre sat ridicându-se grupuri, grupuri de țărani îndreptându-se și ei spre imaș. La capêtul imașului se întîlniră aproape toți. Câți-va țărani rêmaseră în urmă mai rêsleți pe coasta dealului. Printre aceștia, și Irina mergea dela unul la altul neîndrîsnind sê se apropie. Moș Șerban, în fruntea țeranilor se apropie de inginer.

— Iacă, oameni buni, zicea inginerul, am venit sê fac mîsurătoarea imașului. Cuconul Ieni, proprietarul moșiei, reclamă o parte din imaș ca țînînd de trupul moșiei.

— Nu-i adevêrat! domnule inginer, strigară mai multe voci din mulțime.

— S'o vedea la judecată, zicea sub-prefectul.

mult și mai bine ca cei cu 4. — Tamen așa! d'apoi cine te-a învățat nădrăvănia aceasta vere Vasile?

— Ai uitat când astă iarnă ne-a spus dl învățator, la șezătoare. (În România învățătorii folosesc șezătorile țăranilor pentru a le spune fel și fel de povește bune, printre cealaltă petrecanie a șezătorii).

— N'am uitat, dar' n'am fost. Am auzit de așa ceva, dar' am crezut că-'s dodii.

— Ei, vere George! toate-'s cu mez, dar' noi le tâlcuim rău, de aceea dăm înainte tot ca racul.

Bine ne-a grăit, vere George, dl învățator, că noi punem la plug 4 mârtoage și pe la namezi se culcă pe brazdă, fiind rău hrănite, în loc de 2 bine îngrijite. Alte nății vere, a glăsuț dl învățator, ară chiar și cu un bou, ce trage ca calul la ham, și care prețuește mai mult ca cele 4 slăbături ale noastre.

— O cred! va să zică vere Vasile, ce-a grăit dl învățator la șezători n'au fost fleacuri, cum credeau unii?

— Nici vorbă, toate-'s adevăruri. Eu l'am ascultat și ved bine că am nimerit-o.

— Mă căiesc că n'am fost și eu vere Vasile. La iarnă, ba chiar și acum, n'am să dau greș. După cele-ce ved la d'ta și-'mi grăiși, cred că e adevărat, dar' noi nu vrem să băgăm în cap, de aceea sărăcia se ține gârlă

— Am documente, cu cari voui proba la judecată, continuă cuconul Ieni.

— Apoi, cucoane! zicea moș Șerban, adresându-se proprietarului, nu-i păcat de Dumnezeu să ne chinuești atâta cu judecățile! Ne-am judecat odată. Tribunalul ne-a dat dreptate. Și acum ce mai umbli și dumneata să ne mai obijduești,că suntem destul de nevoiași... Să-ți fie milă și de noi!

— De doisprezece ani, de când am cumpărat moșia asta, v'am lăsat să stăpâniți imașul, la care nu aveți drept, fiind-că cuconul Radu m'a rugat. De acum nu mai pot să vă las; trebuie să-mi iau dreptul meu.

— Adecă cum? noi nu avem drept?

Da nu l'am stăpănit noi de când lumea?

Iacă moș Trifu i-e martor, om de o sută de ani și cu frica lui Dumnezeu. El spune că pe vremea când era el

de noi și n'o putem scoate nici cu apă clocotită din casă.

— Noapte bună, vere George.

— Noapte bună, vere Vasile.

(«Albina»).

N. Bradea.

ȘTIRI DE TOT FELUL

Nouele alegeri de deputați pentru dieta ungară, vor urma cât de curând. În 9 Sept. dieta se risipește și în jumătatea întâie a lunii Octomvrie vor urma nouele alegeri.

Așezarea regimentelor de infanterie din corpul 12 de armată (din Ardeal). După sfârșitul manevrelor regimentele corpului de armată Nr. 12 din Ardeal vor fi astfel dislocate: Regimentul Nr. 2: batalioanele 1, 2, 4 și ștabul în Sibiu, al 3-lea batalion în Brașov. Regimentul Nr. 31: batalioanele 1, 2, 3 și ștabul în Plevlje, al 4-lea bat. Sibiu. Regim. Nr. 50: batal. 2, 3 și ștabul în Brașov, ear' bat. 4 în Făgăraș și bat. 1 în Alba-Iulia. Regim. Nr. 51 va rămânea în Cluj. Regim. Nr. 62: bat. 1, 3, 4 și ștabul în Viena (2 companii în Laxenburg, 2 în Mauer), bat. 2 în Tîrgul-Murșului. Regim. Nr. 63: bat. 1, 2, 3 și ștabul în Bistrița, bat. 4 în Orăștie. Regim nr. 64: bat. 2, 3 și ștabul în Tîrgul-Murșului, bat. 1 în Konjica, bat. 4 în Orăștie. Regim. Nr. 82: bat. 3, 4 și ștabul în Alba-Iulia, bat. 1 în Udvarhely, ear' bat. 2 în Banjaluka.

copil, nu se pomenea alt stăpân pe imaș decât satul. Iacă ascultați-l; să vă spună el, domnule inginer.

Țăranii se dau în lături, făcând loc lui moș Trifu, care pășea încet spre inginer.

— Așa e. măria voastră, zicea moș Trifu, cu glas tremurător și stins. Din moși-strămoși, noi am fost stăpâni pe imaș. Dumnezeu e martor!

Inginerul și elevul rămaseră uimiți văzând figura impunătoare a bătrânului. Li-se părea că au în fața lor un sfânt.

— Să trăiți măria voastră, așa e! mormăia într'una moș Trifu, făcându-și cruce, Dumnezeu e martor!...

— Câți ani ai, moșule, întrebă inginerul.

— Apoi deh! măria voastră! voui fi de vre-o sută de ani.

— Ce are a face aceasta, domnule inginer, zicea cuconul Ieni, eu am

Petrecere în Hondol. Primum invitare la petrecerea cu dans ce se va arangia în comuna Hondol din incidentul adunării gen. a despărțământului VIII. (Deva) al »Asociațiunii« în sala dlui F. Segesvári din Hondol, Duminecă, 8 Septemvrie st. n. 1901, în favorul despărțământului. Inceputul la 8 ore seara. Intrarea: de persoană 2 cor., de familie 4 cor. Marinimoasele suprasolviri ale participanților se primesc cu mulțumită și se vor cuita publice.

Profesori la școala de fete. În ședința din Sâmbăta trecută comitetul Asociațiunii a ales profesor la școala civilă de fete pe clericul absolut și absolvent de filosofie Victor Păcală, ear' învățătoare au fost alese d-șoarele Mărioara Pop și Mărioara Muțiu-Urechidă

Urmarea beției. Petrák Pál din Antalfalva în una din seriile trecute mergând acasă beat turtă, în starea de delir și-a sugrumat soția de 19 ani, și fiica de 9 luni. După aceea s'a dus și s'a culcat. Dimineața, când desmetecit de beție a văzut ce a făcut, s'a spânzurat. Toți trei au fost aflați apoi morți. Femeea și copilul au fost înmormântate în groapă comună, ucigașul însă a fost înmormântat departe de mormântul soției și copilului sale.

Stipendii din fundațiunea lui Gozsd. Dumineca trecută s'au terminat ședințele reprezentanței fun-

documente tot așa de vechi, cari probează contrariul.

— N'are de unde să fie documente! Noi n'avem nici o știre, zicea moș Șerban.

— Le veți vedea la judecată, răspunse cuconul Ieni.

— Mă rog, pe mine toate acestea nu mă privesc, zise inginerul. Eu sunt dator să fac măsurătoarea și la judecată se va vedea cine are dreptate.

— Apoi, ce să vă mai osteniți de geaba, domnule inginer, zicea Șerban. La măsurătoarea de rîndul trecut s'a constatat că tot imașul e de zece fâlci și jumătate. Tot așa o să găsiți și dumneavoastră

— Apoi, eu vreau să fac o măsurătoare conform planului, ce are cuconul Ieni. Nu o să între tot imașul. O să vă mai rămână și vouă o parte.

dațiunii Gozdu, cari se începuseră Mercuri în Sibiu. Intre alte agende rezolvate în ședințele acestea, scrie »Tel. Rom.«, e și votarea stipendiilor pe anul școlar curent, respective până la terminarea studiilor pentru cari s'au votat.

S'au susținut stipendiile a 38 rigoroși în științele juridice și medicină (15.000 coroane), cum și stipendiile vechi pentru 89 stipendiști, cari au să-și continue studiile, anume: la 35 juriști, 4 medici, 4 ascultători de filosofie, 5 dela tehnică, 2 dela montanistică și silvicultură, 2 pentru calificarea de profesori la școlile comerciale, 1 la academia comercială, 1 la academia agronomică, 5 la școlile de cadeți ces. și reg. ungare, 8 la gimnasil și școlile reale, — în total 34.260 coroane.

Stipendii nouă s'au votat la: 16 juriști (din 52 concurenți), 3 medici (din 9 concurenți), 3 tehnici (din 8 concurenți), 3 la filosofie (din 13 concurenți), 1 la silvanistică (din 3 concurenți), 1 pentru calificare de profesor la școlile comerciale (din 3 concurenți), 1 la școala agronomică (din 3 concurenți), 3 la școlile de cadeți (din 9 concurenți), total 13.800 coroane.

Pentru școlile medii nu s'au mai putut vota, fiind exhaustată deja suma bugetară.

O comună care nu se înmulțește. Comuna Szépnýir din comitatul Bistrița-Năsăud stă unică în privința

— Adecă cum? să ne schimbăm hotarul imășului?

— Apoi, așa e! cum o eși la măsurătoare.

— Asta nu se poate, strigară mai mulți săteni.

— Da ce e pe voia voastră! strigă răstos sub-perfectul. Autoritatea trebuie să-și facă datoria ei.

— Nu-i drept! strigau mereu sătenii. Sub-perfectul dădu ordin celor doi călărași și vătăjeilor ca să ajute inginerului la măsurătoare.

Inginerul își așază nivelatorul spunând elevului să se ducă cu jaloanele înaintea lui.

— Ce nedreptate! își zicea furios elevul. Dacăși fi puternic în momentul acesta, n'as lăsa pe nimei să se atingă de pământul bieților oameni.

Pleacă tăcut cu jaloanele înspre partea în care îi arăta inginerul. Țe-

mișcării populațiunii. Cu toate că comuna numără 800 de locuitori, în anul trecut n'a fost nici o naștere. Pentru moașe credem că comuna aceasta de loc n'ar fi recomandabilă.

O nouă armă ucigașe. Un maior din armata Svediei a inventat un mecanism de torpilor aeriani, care, cum se raportează din Svedia, aruncă proiectilele cu uimitoare precizie și cu putere atât de colosală, încât și dela distanță de treizeci de metri zdrobește chiar și cele mai puternice cuirassate. Inventatorul se cheamă Unge, și are dela guvern însemnate ajutoare pentru a continua experimentările, cari, de sine înțeles, se țin în cel mai mare secret.

Zăpadă. Din Oradea-mare se scrie, că la 23 Aug. n. frumosul loc de vilegiatură »Stâna de vale« și munții din împrejurime au fost acoperiți cu o pătură de zăpadă de două degete.

Caransebeșenii progesează. Frații noștri caransebeșeni, precum scrie »Tribuna«, dau semne frumoase de progres. După scurtul interval de abia 2 ani, de când s'a inaugurat internatul tinerimii teologice, eată că deja cu începutul anului școlar viitor se deschide, — după cum aflăm cu multă plăcere — și internatul pedagogic. Frumoasele edificii ce s'au adaptat pe seama elevilor de pedagogie sunt aran-

rarii priveau înfăntați de mânie pregătirile ce se făceau. Inginerul hotări o linie, dând ordin primarului și vătăje-lului să înfigă țăruii.

— Nu se poate!, strigară țeranii, smucind țăruii din mâinile primarului.

Vătăjenii și argații dela curte sar în ajutorul primarului, căutând să înfigă țăruii în pământ. Țeranii hotărâți, încep a-i îmbrânci. Elevul lasă jalonul la pământ privind hărțuiala. Subprefectul și cuconu Ieni strigau să se dea la o parte. Țeranii nu ascultau. Cei doi călărași voesc să intervină, dar țeranii amenință și năvălesc spre căruță, punând fiecare mâna pe câte un țărui. Subprefectul, furios, se apropie de un călăraș, dându-i ordin pe ascuns:

— Aleargă și spunele să vină în galop.

Câteva minute trecură numai și despre zarea dealului să lăsau, în ga-

jate cu mult gust și corăspund tuturor condițiunilor recerute la instituțiuni cu meniri așa frumoase. Salutăm cu bucurie acest nou așezământ românesc și dorim să-și ajungă pe deplin sublima sa misiune atât pe terenul cultural, cât și pe cel educativ.

O desmintire. În 31 August n. a venit în redacția noastră locuitorul din Vinerea Nicolae Bota, și mirându-se mult cum se poate să se provoace cineva la numele dănsului pentru a pune negri pe alții, cum a făcut foaia locală »Activitatea« în careva număr, — ne-a rugat, fiind de față și dl senator Daniil David, să luăm și să publicăm declarația pe care o dăm în rubrica »Din public«.

Reședința episcopescă din Caransebeș este pe deplin restaurată. Zilele acestea s'au terminat lucrările de renovare ce s'au început în primăvara aceasta și azi reședința este un monument demn de numirea ce o poartă. Renovările s'au făcut în mod esențial și acum ea se înfățișază ca unul dintre cele mai pompoase edificii ale Caransebeșului.

Ultimul ostaș dela Waterloo. Luni a răposat în Worthenburg (Anglia), în etate de 108 ani, ultimul dintre soldații cari au luptat în bătălia dela Waterloo, unde oștirile aliate ale Austriei, Prusiei și Rusiei au nimicit oastea lui Napoleon Bonaparte și unde

lopul cailor, două plutoane de călărași cari stătuse ascunse în creasta rediului de după deal. Țeranii rămase un moment desconcentrați. Inginerul încearcă să tragă o nouă linie, dar țeranii să împotrivesc și mai tare. Călărașii dau năvală, manevrând prin mulțime. Țeranii ca să se apere lovesc. Călărașii scot săbiile și lupta începe în mod hotărât.

Țeranii, cari rămăseseră răseși pe coasta dealului, alergau în goană spre ajutor, ear' alții din sat îi urmau cu brațele pline cu pari.

(Va urma)

Vorbe înțelepte.

De două lucruri să se teamă omul: De Dumnezeu, și de aceia ce nu se tem de Dumnezeu!

eroii din vestita gardă a lui Napoleon și-au înscris numele pe cea mai strălucită pagină a istoriei eroismului, luptând până la ultima răsufare și răspunzând somațiunilor de capitulare: „garda moare, dar' nu se predă!“ Moșneagul răposat Luni se cheamă Carol Richards, a servit în regimentul grenadirilor și în bătălia de la Waterloo el era postilonul între comandanții Wellington și Blücher. A rămas după el familie de 182 membri.

Ofițer în armata portugeză.

Foile din străinătate publică o statistică despre lățirea îngrozitoare a tuberculozei în armata portugeză. Conform statisticii în anul 1898 au murit de tuberculosă dintre militarii portugezi 25 de procente, în jumătatea dintâiu a anului 1899 au murit 33 procente, în a doua jumătate 27 procente. În anul trecut aproape 30 procente.

Regele și poporul.

Regele Oscar al Suediei care vizitează chiar acum provinciile sudice ale țării sale, a ținut la Oerebro, cu privilegiul unei sərbări dată în onoarea lui, o cuvântare de care se ocupă foarte mult lumea politică. În chip foarte modest și rațional acest suveran și-a spus gândul său, că dezvoltarea Suediei nu e meritul regelui sau al dinastiei, ci numai al poporului.

»Nu comandantul armatei câștigă victoria, ci marea masă a poporului ce se găsește lângă dînsul, în ale cărui mâini stă rezultatul final«, zise textual regele Oscar. »De aceea simt o datorie de a declara, că națiunea își datorește sieși în măsură mult mai mare decât coroanei, dacă perioada de dezvoltare națională și economică a Suediei prezintă garanții prețioase și pentru viitor«.

Această cuvântare a produs o explozie de mulțumire și simpatie în cercurile democratice din țările nordului.

Manevrele mari de toamnă.

La manevrele mari de toamnă a armatei austro-ungare ce se vor ținea în împrejurimea orașului Cinci-biserici, precum știm deja, va fi de față și Mai. Sa Monarchul, care, conform programului oficial, va sosi la Zircz, la 5 Septembrie, ear' la 7 Septembrie se întoarce ȋarăși la Viena. La 12 Septembrie va sosi în Dolnji-Miholjac, unde va fi de față la încheierea manevrelor. În 18 va merge la Cinci-biserici, unde deja de pe acum i-se pregătește o gran-

dioasă primire. Orașul va fi pavosat și iluminat. Monarchul va merge cu trenul de curte până la Noskovți, de unde apoi își va continua drumul cu un alt tren. În Cinci-biserici Monarchul va fi primit de toate autoritățile orașenești.

Omorită de-o surprătură. Se scrie din Orșova, că lângă Iablanița s'a întâmplat o nenorocire, care a cauzat moartea unei românce. Nicolae Mărescu s'a dus cu nevastă-sa Paraschiva la un deal apropiat, ca să sape lut pentru vâlătuci. Ei încărcaseră tocmai pentru a treia oară carul și era gata de plecare. Paraschiva s'a mai întors odată la groapa, de unde scosese lutul, ca să ia cele două hârlețe, ce rămăseră acolo. În acel moment partea de sus a dealului s'a surpat și a îngropat de vie pe nenorocita femeie. Bărbatul seu și un copil de patru ani priveau desperați la această scenă teribilă.

Englezul și cocoșii de cucuruz. Un Englez din Londra, în un drum al său, s'a oprit în Budapesta. În plimbările lui prin oraș a ajuns într'o stradă, unde eu mare mirare privia la un coș plin de cocoși al unei precupețe.

— Măsura îi cu un crețar, zise precupeța, recomandându-și marfa.

Englezul se apleacă și îi zice:

— Hejn?

— Zic că măsura îi cu un crețar.

Englezul scoate un ban de 10 cr., îl dă și își ține buzunarul.

Femeea îi pune în buzunarul drept o măsură, în cel stâng a doua, în buzunarele pantalonilor a treia și a patra, până când Englezul ajunsese căptușit întreg cu cocoșii de cucuruz.

S'a așezat liniștit și flegmatic pe o peatră și a început a roade la ei. Pe cei dintr'un buzunar i-a și mâncat cu ajutorul lui Dumnezeu, dar' apoi mai erau încă nouă măsuri! Ce să facă? I-a împrăștiat frumușel pe stradă, apoi și-a scos încetinel notițul și a însemnat în el:

— Bogată țară. Foarte bogată. (Unde te saturezi cu 1 cr.!) Cuvântul «bogat» l-a subtras de două-ori.

Cea mai frumoasă barbă din lume. Acum zece ani trăia încă la Montiucon un lucrător, Louis Coulon, de 63 de ani, care se mândria cu o

barbă de 2 metri și 50 cm. de lungă! El fusese nevoit a se rade dela vîrsta de 12 ani, ear' la 14 avea deja o barbă în formă de evantai de 30 centimetri. Când era de 20 de ani, ea era de un metru, la 30 de ani îi ajungea până la pămînt. Trebuia s'o înfășore împrejurul gâtului.

Dar' era scris, ca Louis Coulon să fie întrecut de un American. Americanii au totdeauna lucrurile cele mai ciudate. Dl Tapley, azi în vîrstă de 68 ani, arată cu mîndrie o barbă de 3 metri 25 cm. de lungă. Experții socotesc, că ea va crește încă și va ajunge la 6 metri! Tapley își înfășură aceasta podoabă într'un săculeț de mătăsă și o pune între piept și plastronul cămeșei. O arată bucuros admiratorilor săi. Ba într'o zi a eșit pe stradele New-Yorkului cu barba lăsată afară și care mătura pietrele. S'au adunat atîția oameni după el, că poliția a fost silită să intervie, ca să nu se impedeze trecerea pe stradă.

Belșugul acesta de păr nu e un privilegiu al rasei omenesti. Sunt și cai a căror coamă ajunge la o mărime de 4 metri, ear' coada de 2 metri. Astfel era calul electorului de Saxa, August II., care fu mai târziu rege al Poloniei.

Din oficer — primaș. Se vede că primașii tarafelor de lăutari ajung oameni invidiați, căci altfel nu ne putem închipui cum a intrat mania ca anumiți oficeri să-și deslege sabia, să o spânzure în cuiu și să ia arcușul în mîna. Nu de mult am scris și noi despre un Zöldi Marczi, care din oficer s'a făcut primaș. Acum e al doilea cas. Un oficer din Lugoj, cu numele Gazsi Zsigmond, a abzis de cariera de oficer, și-a constituit o bandă, în fruntea căreia s'a pus primaș și acum drumul, băete, nu se oprește până în Budapesta. Poate da mîna cu Zöldi Marczi și apoi lungi sunt nopțile și spumegătoare șampania — când este.

Contra holerei găinilor.

Se știe ce pagubi aduce boala aceasta a găinilor, curcilor etc.

Măsurile ce trebuiesc luate când se aude de boală în sat sunt două: *altoirea paserilor* cu altoiul descoperit de Pasteur, ceea-ce poate face numai

un veterinar; al doilea e să li-se dea de beut apă cu calaican. Anume trebuie topit cinci grame de calaican la fiecare litru de apă. Tot cu calaican topit în apă, dar' mult mai mult, trebuie udat și spălat în cotețe și udat prin curte. E bine să li-se dea ca mâncare boabe spălate cu apă de var.

Convocare.

Membrii despărțământului VIII., Deva, al «Asociațiunii pentru literatura și cultura poporului român», precum și toți aceia cari doresc a deveni membrii Asociațiunii, prin aceasta se invită la adunarea generală a despărțământului, ce se va ținea în comuna Hondol Duminecă la 8 Septembrie n. a. c., înaintea de amezai la 10 ore, în bis. gr.-or.

Ordinea de zi:

1. Deschiderea ședinței prin vicepreședinte.
2. Raportul notarului despre activitatea comitetului cercual dela ultima adunare generală.
3. Raportul cassarului despre starea cassei.
4. Alegerea unei comisiuni pentru conșcrierea membrilor noi și încassarea taxelor restante.
5. Alegerea unei comisiuni pentru controlarea raportului prezentat de notar și a soților date de cassar.
6. Cetirea disertațiunilor insinuate cu 24 ore mai înainte la vicepreședintele despărțământului.
7. Desbateri asupra propunerilor insinuate conform regulamentului.
8. Raportul comisiunilor exmise.
9. Alegerea comitetului cercual pe durata de 3 ani.
10. Statorirea locului pentru ținerea adunării generale pe anul viitor.
11. Dispozițiuni pentru verificarea protocolului.

Deva, la 29 August 1901.

Pentru comitetul cercual:

George Romanul,
vice-preș.

Dionisiu Ardelean,
notar.

Din însărcinarea „Reuniunii Economice“:
Editor și redactor responsabil: Ioan Moța.

DIN PUBLIC

— Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea. —

Declarațiune.

Făcându-mi-se cunoscut că în foaia „Activitatea“ din Orăștie, s'a scris în numărul 32 din a. c. că eu ași fi mituit pe dl Iosif Orbonaș, pretor în Orăș-

tie, pentru a putea primi un împrumut dela „Ardeleana“, că adecă i-ași fi dat înainte de votarea împrumutului niște zăhar, ear' după votare 5 fl. și încă în chip ascuns, pe după ceva porți, — prin aceasta declar în fața martorilor, că cele scrise în numita foaie, sunt scornituri răutacioase lipsite de orice adevăr, căci eu n'am dat nici odată nici o mită dlui pretor Orbonaș, ci împrumut dela »Ardeleana« am căpătat, de repețite ori, fără nici o greutate.

Orăștie, 31 August n. 1901.

Botta Nicolae,
locuitor în Vinerea.

782—1901. kir. végrh. sz.

Arverési hirdetmény.

Alolirótt kir. bírósági végrehajtó, az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §§-ai értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy az „Ardeleana“ pénz- és hitelin-tézetnek, Andrisoj Petru lui Damyan és társai ludesdi lakosok elleni 98 kor. tőke, ennek 1900. évi 22/I-től 6% kamatai 33 kor. 80 fil. eddigi, ezuttali 4 kor. 30 fill. arverési költiségek erejéig kielégítésként le és felül-foglalt és 1411 koronára becsült hordok, ökrök, üszök, malaczkok, sertések, kocsi, eke, szekerek, széna, és egyéb ingók birói árverésen elfognak adatni.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbiróságnak 1901. V. 501/2 számú végzése folytán Ludesden és Szerekán adósok lakásán leendő eszközlésére határidőül 1901. évi szeptember hó 28-ik napjának délelőtti 8 és 1/2 12 órája tűzetik ki, a midőn is a fenti ingók esetleg becsáron alol is, azonban csakis kespénz mellett fognak eladatni, a befolyandó vételár pedig birói létetbe fog helyeztetni.

Kelt Szászvároson, 1901. évi augusztus hó 30-án.

Rácz Árpád,
kir. bir. végrh.

1069—1901. végrh. sz.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a puji kir. járásbiróság 1901. évi V. 118/2 számú végzése következtében Dr. Suciú Gá-

bor ügyvéd által képviselt nuksorai Cserbicsán Ioachim javára nuksorai Kontya luon ellen 31 kor. 76 fill. s jár. erejéig 1901. évi márcziusz hó 27-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 668 kor. becsült következő ingóságok, u. m.: szarvas-marhák, sertések, ökörszeker és széna nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a puji kir. járásbiróság 1901-ik évi V. 118/4 számú végzése tolytán 31 kor. 76 fill. ht. tőkekövetelés ennek 1898. évi április hó 23. napjától járó 5% kamatai, 1/3% váltó dij és eddig összesen 5 kor. 40 fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig Nuksorán alperes lakásán leendő eszközlésére 1901. évi szeptember hó 21. napjának délelőtti 11 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Pujon, 1901. évi augusztus hó 31. napján.

Rácz Jozsef,
kir. bir. végrh.

Pentru neguțatori!

In o comună mare din apropierea Orăștiei, se află de arēndat o casă foarte potrivită pentru a ținea în ea

prăvălie și crâșmă.

Casa e la loc tare potrivit și umblat în comună. Condiții favorabile. Prilegiu foarte bun pentru un neguțator harnic. Ar avea aci un strălucit viitor.

Cei-ce ar dori a se așeza în această comună, să se adreseze redacțiunii foii noastre, care le va spune cu cine să se pună în înțelegere.

3—3

Scărmănare de lână!

Subscrisul mi-am adus și așezat în Vinerea, la moara de firez, în capul din jos al comunei, **o mașină de sistemul cel mai nou pentru scărmănarea lânii.**

Lâna ese așa de frumos aleasă ca mătasa, și lucrul îl isprăvesc repede. Lucrez cu prețuri moderate de tot!

Dela 3 Aug. n. (Sâmbăta de după Sft. Ilie) încolo încep a veni la Orăștie cu căruța în fiecare Sâmbătă și adun lână dela cei-ce voesc a mi-o da spre scărmănare, o duc, li-o scarmăn și li-o aduc, la oraș, pentru numai câte 8 cr. kilo! Voiu sta la economul Bocoii, în capul orașului (spre stație).

Dacă cuiva i-s'ar perde din lână, eu sunt răspunzător și o plătesc.

Cei-ce din jurul Orăștiei aduc ei înșiși lână la Vinerea, li-s'e face cu preț și mai mic, cu abia 6 cr. kilo.

Cu o cale fac cunoscut, că la mine s'e află deposit de **scânduri**, totodată că am și teasc de stors oleiu, așa că cine vrea, cu o cale până îi gat lână, poate stoarce oleiul în piuă și teasc admirabil!

Aron Herlea
în Vinerea.

4-5

882—1901. végrh. sz.

Árverési hirdetés.

Alólirott kir. bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §§-ai értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbírósnak 1901. évi 407. számú végzése folytán Dr. Draia Eneas szászvárosi ügyvéd által képviselt «Ardeleana» pénz- és hitelintézet részvénytársaságnak Frentiu Cornelius cs. és kir. főhadnagy marosvásárhelyi lakos mint egyenes adós, Dr. Moldován Szilvius és Dr. Muntean Aurel szászvárosi lakosok mint készfűzető kezések elleni 280 kor. tőke ennek 1899. évi 16/XII-től 6% kamatai, 45 kor. 60 fill. eddigi és 4 kor. 40 fill. árverés kitűzetési költségek erejéig kielégítésként felül és lefoglalt és 2627 koronára becsült különféle butorok, zongora, tűzmentés pénztár, biciklyből álló ingók birói árverésen elfognak adatni.

Melg árverésnek a szászvárosi kir. járásbírósnak 1901. évi V. 407/2 számú végzése folytán, a helyszínén Szászvároson adósok lakásán leendő eszközlésére határidőül 1901. évi szeptember hó 26-ik napjának délutáni 3 órája tüzetik ki, a midőn is a fenti kitűntettek ingók esetleg becsáron alol is, azonban csakis készpénz mellett fognak elérvereltetni.

Kelt Szászvároson, 1901. évi augusztus hó 26-án.

Rácz Árpád,
kir. bir. végr.

823—1901. kir. végr. zs.

Árverési hirdetés.

Alólirott kir. bírósági végrehajtó, az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §§-ai értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az «Ardeleana» pénz- és hitelintézetnek Maireszk Nikolae és társai felkenyéri lakosok elleni 184 kor. tőke, ennek 1900. évi 12/VI-től 6% kamatai 45 kor. 88 fill. eddigi, ezuttal 3 kor. 20 fill. kitűzetési költségek erejéig kielégítésként le és felülfoglalt és 720 koronára becsült buza, ökrök, tehén, tinók, sertések, szekerek, széna és egyéb ingók birói árverésen el fognak adatni.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbírósnak 1901. évi V. 505/2 számú végzése folytán, Felkenyéren adósok lakásán leendő eszközlésére határidőül 1901. évi szeptember hó 18-ik napjának délelőtti 8 órája tüzetik ki, a midőn is a fenti ingók esetleg becsáron alol is, azonban csakis készpénz mellett fognak eladatni, a befolyandó vételár pedig birói letétbe fog helyeztetni.

Kelt Szászvároson, 1901. évi augusztus hó 26-án.

Rácz Árpád,
kir. bir. véghr.

Subscrisul aduc la cunoștința on. public, că numai în Restaurantul meu »Contele Stefan Széchenyi« în Orăștie, s'e află **cea mai bună calitate de bere a lui „Dreher“.**

Cu stimă
Aladár Szatmári,
Restaurateur.

„Minerva“
Institut Tipografic
Orăștie.

Se recomandă a executa următoarele: ☞

Opuri, Broșuri și Placate
Bilete de logodnă și cununie
Carte și epistole

☆ Circulare ☆
& preț-curenturi

Note, Bilete de vizită
după plac și cerere
Registru și imprimare
Anunțuri
Compturi și Adrese.
Bilanțuri etc. etc.

Această tipografie e provăzută cu cele mai bune mijloace tehnice și fiind bine asortată cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne, e pusă în pozițiune de a pute executa ori-ce comandă prompt și cu cea mai mare acurateță!

Comandă din afară se efectuează repede!

